

دامیر اهل سنت نه د زکوٰۃ په باره کښې سوال او جواب (قسط: ۱)

پښتو

په استعماليدونکي کالي باندې د زکوٰۃ حکم

زکوٰۃ کله فرض کېږي؟

د وروړواوڅور يو بل له زکوٰۃ ورکول څرنگه دي؟

آيا زکوٰۃ د تعدد رقم سره ادا کېږي؟

د شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوت اسلامي، حضرت علامه مولانا ابو بلال
محمد الياس عطّار قادري رضوي دَامَتْ بَرَکَاتُهُمُ الْعَالِيَه د ملفوظاتو ليکلي کلدسته

پېشکش:

مجلس المدینة العلمیة - دعوت اسلامی

ترجمه:

ترانسليشن ډېپارټمنټ - دعوت اسلامی

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

دا رساله د امير اهل سنت و ائمتہ بركاتہم العالیہ نه په شوو سوالونو او د هغې په جوابونو باندې
مشممله ده۔

د امير اهل سنت نه د زکوٰۃ په باره کښې شوي

سوالونه او جوابونه (قسط: 1)

د علم دين فضيلتونه

دُعائے جانشین عطار: يا رَبِّ المصطفیٰ ! خوک چې دا رساله ” د امير
اهل سنت نه د زکوٰۃ په باره کښې شوي سوالونه او جوابونه “ اولولي که
واوري هغوئي له د واجبو او نفلي صدقو ادا کولو توفيق ورکړې او د هغوئي
په مال او عمر کښې برکت واچوې۔

اُمین بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّینَ صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم۔

د دُرود شریف فضيلت

د آخري نبي صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم **فرمان مبارک:** فرض حج کوئ، بے شکہ د دې
اجر په شلو غزواتو کښې د شرکت کولو نه زیات دے او په ما باندې یو
ځل دُرود پاک لوستل د دې برابر دے۔

(مسند فردوس، 1/339، حدیث: 2484)

صَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّد

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب

سوال: د زکوة نه ورکولو څه نقصانونه دي؟

جواب: د خوږ آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمانِ عالي شان دے، په وَجِه او لمد، په درياب کښې، په زمکه کښې، په سمندر کښې چې کوم مال ضائع شوے دے هغه د زکوة نه ورکولو په وجه تباہ شوے دے۔ (مجمع الزوائد، 3/ 200، حديث: 4335) په يو بل ځائے کښې ئې ارشاد او فرمائيلو: د زکوة مال چې په څه کښې گډ شوے وي (يعنې مکس شوے وي) هغه به تباہ او برباد کړي۔ (شعب الایمان، 243/3، حديث: 3522) (ملفوظات امير اہل سنت، 73/7)

سوال: زکوة کله فرض کيږي؟

جواب: که چرې د چا سره د ژوند د ضرورتونو مثلاً د اوسيدو د پاره د کور، د سورلۍ د پاره د گاډي، د کاريگر د پاره اوزار وغيره نه د زياتو دوه پنځوست نيمو ټولو سپينو زرو ماليت مالِ نامي راشي (او نور شرطونه پوره شي) نو په هغه باندې زکوة فرض کيږي۔ دې سره سره زکوة په دريو څيزونو باندې فرض کيږي: ورومبه څيز ثمنِ اصلي يعنې سره زر، سپين زر او نعدې۔ که چرې دا د ژوند د ضرورتونو نه زيات وي نو په دې باندې زکوة فرض کيږي۔ دويم څيز د تجارت مال او دريم څيز څارونکي څاروي کومو ته چې د فقهي په اصطلاح کښې ”سائمه“ وئيلے شي۔ (بدائع الصنائع، 75/ 2، فتاویٰ هندیه، 174/ 1) اگر چې د دې څاروو سره د هر چا واسطه نه راځي، خو په فقه کښې د دې هم پوره باب موجود دے۔ تاجران حضرات يا هغه زنانه د کومو سره چې د سرو سپينو زرو کالي موجود دي او د دې ماليت نصاب ته رسي نو زکوة به پرې فرض وي۔ که چرې د چا

سره صرف سره زر دي نو په اووه نيمو ټولو سرو زرو باندې به زکوٰۃ فرض وي او که چرې څه سره زر دي او څه سپين زر او څه رقم هم موجود دے اگر چې يوه روپۍ ولې نه وي نو دا ټول به راجمع کولې شي او ماليت به ئې معلومولې شي، که چرې دا ماليت د دوه پينځوس نيمو ټولو سپينو زرو د رقم برابر جوړېږي او په دې ټول کال تير شوے دے نو زکوٰۃ به پرې فرض شي. د زکوٰۃ مقدار د ټول مال دوه نيم فيصده دے يعنې په سلو روپو کښې به دوه نيمې روپۍ زکوٰۃ جوړېږي.¹

سوال: په کال پوره کيدو باندې زکوٰۃ فرض کېږي، خو سرمايه دارې طبقې بلکه په نظر راتلونکو مذهبي خلکو ته هم دا معلومه نه وي چې د زکوٰۃ فرض کيدو د پاره د کال د پوره کيدو نه څه مُراد دے؟ خاص طور سرمايه داره طبقه دا گڼي چې په رَمَضَانُ الْمُبَارَك کښې زکوٰۃ ورکول وي، ځکه په دې باره کښې راهنمايې او فرمائې.

جواب: مشهور هم دا دي او خلق هم دا گڼي چې زکوٰۃ په رَمَضَانُ الْمُبَارَك کښې ورکول پکار دي، حالانکه داسې نه ده. ياد ساتئ! کله چې هم څوک صاحبِ نصاب شي او د زکوٰۃ په شرطونو پوره شي نو که هغه تاريخ

¹ --- صدر الشريعه، بدر الطريقه حضرت علامه مفتي امجد علي اعظمي رحمۃ الله عليه د زکوٰۃ واجب کيدو شرطونه ذکر کوي او فرمائې: د زکوٰۃ واجب کيدو 10 شرطونه دي: (1) چې مسلمان وي (2) بلوغ (بالغ وي) (3) عاقل وي (4) آزاد وي (5) مال بقدرِ نصاب د هغه په ملکيت کښې راتلل، که چرې د نصاب نه کم دے نو زکوٰۃ به واجب نه وي (6) په پوره طور د دې مالک وي يعنې په دې ئې قبضه هم وي (7) د نصاب د دين نه فارغيدل (8) د نصاب د حاجتِ اصليه نه فارغيدل (9) مالِ ناي کيدل يعنې زياتيدونکے که په حقيقت کښې زياتيږي يا په حکم سره (10) کال تيريدل، د کال نه مُراد قمری کال دے يعنې د سپوږمۍ د مياشتو دولس مياشتې (بهار شريعت، 875/1، حصه: 5 ماخوذاً)

د رَمَضَانُ الْمُبَارَك وي که د مُحَرَّم الْحَرَام شريف، که هغه هره يوه مياشت وي په کال پوره کيدو به زکوة فرض کيږي، مثلاً که چرې يو گس د مُحَرَّم الْحَرَام شريف په دويم تاريخ غرمه 12 منته د پاسه 12 بجې صاحب نصاب شو نو اوس چې کله د راتلونکي کال د مُحَرَّم الْحَرَام شريف په دويم تاريخ د غرمې 12 منته د پاسه 12 بجې شي نو په هغه باندې به زکوة فرض شي، ولې چې په کال کښې نصاب بالکل ختم شوی نه وي اگر چې په دې کښې کمه زياته راغله وي، ځکه که چرې اوس دا گس د رَمَضَانُ الْمُبَارَك انتظار کوي چې په رَمَضَانُ الْمُبَارَك کښې زيات ثواب ميلاوېږي، ځکه به په رَمَضَانُ الْمُبَارَك کښې زکوة ورکوم نو گنهگار يې به- (فتاویٰ هندي، 1/ 170 ماخوذاً) د زکوة وخت چې څنگه پوره شي نو که چرې څه خنډ نه وي نو حقدار ته به فوراً زکوة ادا کول وي- کوم خلق چې په ټوټو ټوټو [يعنې لږ لږ] کښې زکوة ادا کوي او د ځان خواله خلق راجع کوي او لس لس روپۍ تقسيموي، کيدې شي چې د داسې تقسيمولو سره هغه خوند اخلي، خو د هغه د زکوة ادا کولو دا طريقه صحيح کيدل ضروري نه ده- که چرې څوک په رَمَضَانُ الْمُبَارَك کښې دې د پاره زکوة ورکول غواړي چې ثواب زياتيږي نو هغوئي په رَمَضَانُ الْمُبَارَك کښې مخکښې زکوة ورکولې شي- (فتاویٰ هندي، 1/ 176) مثلاً چې کوم گس د مُحَرَّم الْحَرَام په دويم تاريخ د غرمې 12 منته د پاسه په 12 بجې صاحب نصاب وو هغه دې (د کال پوره کيدو نه) درې مياشتې مخکښې په

رَمَضَانُ الْمُبَارَك كښې مخکښې زکوٰۃ ادا کړي¹

سوال: ډیر خلق داسې دي د کومو چې غټ غټ کاروبارونه دي خو هغوئ د دې خبرې نه خبر نه وي چې هغوئ کله صاحب نصاب شوي دي؟ نو آیا هغوئ خپل دا ذهن جوړوله شي چې هغوئ هر کال د رَمَضَانُ الْمُبَارَك په ورومې نېټه د خپل مال زکوٰۃ ادا کوي؟

جواب: نه جی! که چېرې هغوئ د رَمَضَانُ الْمُبَارَك نه مخکښې مثلاً په شَوَّالِ الْمُکَرَّم یا ذُو الْقَعْدَةِ الْحَرَام کښې صاحب نصاب شوي وي نو اوس چې هغوئ لس یولس میاشتې پس په رَمَضَانُ الْمُبَارَك کښې زکوٰۃ ادا کوي نو گنهنکارېږي به. هغوئ له غالب گمان کول پکار دي چې په هغوئ باندې په کومه ورځ زکوٰۃ فرض شوه وو او بیا چې ئې په کوم ځای خيال اودرېږي چې په هغوئ باندې په هغه ورځ زکوٰۃ فرض شوه وو نو بیا دې دهغې ورځې په حساب سره زکوٰۃ ادا کړي. یاد ساتئ! په چا باندې چې زکوٰۃ فرض ده په هغه باندې د زکوٰۃ د ضروري حکمونو نه خبریدل هم فرض دي. نن سبا خو دنیائی تعلیم خو ډیر زده کوله شي، سکول، کالج او یونیورسټي بلکه د امریکې او د جرمني د تعلیمي ادارو پورې ډگریانې حاصلولې شي، خو که نه زده کوله کیږي نو لمونځ نه زده

¹ --- زکوٰۃ د کال پوره کیدو نه مخکښې هم ادا کیدې شي، د کال په پوره کیدو به د دې مال زکوٰۃ بیا نه فرض کیږي. آؤ که چېرې په مال کښې څه کمه زیاته اوشو نو د هغې دې حساب اولگوي څومره چې زیات جوړېږي هغه دې په کال پوره کیدو باندې فوراً ادا کړي او که چېرې مال کم شو نو چې څومره زیات ادا کړې شوه وو هغه د بل کال په زکوٰۃ کښې هم شمیرلې کیدې شي. (فتاویٰ اہل سنت،

کولې کيږي، اودس نه زده کيږي او هغه ضروري مسئلې نه زده کيږي چې د کومو زده کول فرض وي او د نه زده کولو په وجه بنده گنهگار پري-
(ملفوظات امير اهل سنت، 28/6)

سوال: آیا د زکوٰۃ د پاره نعد رقم ورکول ضروری دی؟

جواب: د زکوٰۃ د پاره نعد رقم ورکول ضروری نه دي بلکه څه څیز هم د مارکیټ د ویلیو [قدر] په حساب سره په زکوٰۃ کښې ورکړې کیدې شي- مثلاً په ما باندې زکوٰۃ فرض شو، د کوم رقم چې لس زره (10.000) روپۍ دے او زما سره سوټ پیس پروت دے کوم چې د مارکیټ ریت په حساب سره د دوه نیمو زرو (2500) روپو دے، که چرې زه هغه سوټ پیس د زکوٰۃ په طور چا شرعي فقیر له ورکړم نو زما د ټول زکوٰۃ دوه نیم زره (2500) روپۍ به ادا شي- دغه شان که چرې صوفه سیټ وي او لوبښي هم پراته وي نو د دې په ذریعه هم زکوٰۃ ادا کیدې شي- د دې سره سره که چرې غله پرته وي یا د روژه ماتي د پاره د شربت ښکلې بوتلې پرتې وي نو د مارکیټ ویلیو په حساب سره د دې په ذریعه به هم زکوٰۃ ادا شي او څوک شرعي فقیر به د دې څیزونو په زکوٰۃ کښې د اخستو نه هم منع نه کوي بلکه په خوشحالی خوشحالی به ئې ښکلوې او اخلي به ئې-

یاد ساتئ! زکوٰۃ په هر حال کښې ورکول دي، ځکه دا خیال د ذهن نه اوباسئ چې په زکوٰۃ کښې صرف رقم ورکول وي، حالانکه که چرې تاسو او غوړئ نو په زکوٰۃ کښې قلم او پیډ هم ورکولې شئ، د دکان مال هم ورکړې کیدې شي- البته چې کوم څیز هم په زکوٰۃ کښې ورکوی د هغه

څيز ماليت د ماركيټ ريت په حساب سره اولگوئ او چې هغه څيز مال
مُتَقَوِّم وي-¹

(ملفوظات امير اهل سنت، 4/ 115)

سوال: په 1000 روپو باندې به څومره زکوٰۃ كيږي؟

جواب: 25 روپۍ زکوٰۃ كيږي- كه چرې په اوسني وخت كښې د چا سره
1000 روپۍ د حاجت اصليه نه زياتې موجودې وي نو په هغه باندې زکوٰۃ
نه كيږي، د زکوٰۃ فرض كيدو د پاره نور رقم (يعنې د نصاب مقدار) پكار
دے-

(امير اهل سنت، 4/ 115)

سوال: د رقم ورکولو په وخت ئې د زکوٰۃ نيت نه وو کړې وروستو ورياد شو
اوس څه اوکړي؟

جواب: د زکوٰۃ ورکولو د پاره نيت فرض دے، خو كه چرې چا د نيت كولو
نه بغير د زکوٰۃ رقم ورکړو نو شريعت په دې كښې دا گنجائش ساتلے دے
چې تر څو پورې هغه رقم زکوٰۃ اخستونكي لگولے نه وي تر هغې پورې
دا زکوٰۃ ورکونکے د زکوٰۃ نيت كولے شي، د ده زکوٰۃ به ادا شي- كه چرې
هغه رقم زکوٰۃ اخستونكي لگولے وي نو اوس نيت نشي كيدے- (در مختار

معر رد المحتار، 3/ 222) لكه څنگه چې چا د زکوٰۃ حقدار له 100 روپۍ وركړې
خو د زکوٰۃ نيت ئې اونكړو نو تر څو پورې چې دا 100 روپۍ د ده سره
بعينم موجودې دي او هغه په دې رقم باندې هيڅ څيز نه دے اخستے نو

¹ --- مال مُتَقَوِّم: هغه مال كوم چې جمع كيدے شي او شرعاً د هغې نه گټه اخستل مُباح وي- (رد المحتار،

اوس د زکوٰۃ نیت کیدے شي او که چرې رقم ئې اولگولو نو نیت نشي کیدے۔

(ملفوظات امیر اہل سنت، 4/ 69)

سوال: آیا مخکنې زکوٰۃ ورکړے کیدے شي؟

جواب: آؤ جي۔ (د امیر اہلسنت دَامَتْ بَرَکَاتُہُمُ الْعَالِیَہ سره په خوا کښې ناست مفتي صاحب اوفرماښل:) په چا باندې چې زکوٰۃ فرض شوے دے هغه د مخکنې نه زکوٰۃ ورکولے شي۔ په دې کښې به دا ضروري وي چې کوم وخت د زکوٰۃ کال پوره کيږي، تر هغه وخته پورې که چرې د ادا کړے شوي زکوٰۃ نه زیات زکوٰۃ جوړيږي یعنې مخکنې ئې زکوٰۃ ورکړے وي او د هغې نه پس مال لږ زیات شوے وي، د هغې حساب دې اوکړي او د باقي پاتې مال زکوٰۃ دې هم ادا کړي۔

(فتاویٰ ہندیہ، 1/ 176، بہار شریعت، 1/ 891، حصہ 5) (ملفوظات امیر اہل سنت، 5/ 126)

سوال: آیا په استعمالیدونکو کالو باندې هم زکوٰۃ لازمي دے؟

جواب: سره او سپین زر کہ استعمالیږي او کہ نه، په شرطونو پوره کیدو په دې باندې زکوٰۃ فرض کيږي۔ (بہار شریعت، 1/ 882، حصہ 5) کومې زنانه چې د سرو زرو کالي اچوي په دې به هم زکوٰۃ ورکول وي ولې کہ شرطونه پوره کيږي۔ (فتاویٰ رضویہ، 10/ 129۔ فتاویٰ اہل سنت، احکام زکوٰۃ، ص 333) (ملفوظات امیر اہل سنت، 7/ 15)

سوال: په چا باندې چې حج فرض شو هغه به زکوٰۃ ورکوي کہ حج به کوي؟

جواب: کہ چرې د زکوٰۃ تر حدہ پورې د هغه سره مال شته او د زکوٰۃ تاریخ

راغلي نو زکوٰۃ پرې فرض شو- ظاهره ده چې اوس به هغه ته د خپل مال خلوښتمه حصه په زکوٰۃ کښې ورکول وي او که حج فرض وي نو حج به هم کول وي-

(ملفوظات امير اهل سنت، 3/ 62)

سوال: زموږ سره پينځه ټولې سره زر او لس ټولې سپين زر دي، آيا مونږ ته به زکوٰۃ ورکول وي؟

جواب: د پينځو ټولو سرو زرو او د لسو ټولو سپينو زرو رقم چې يو څائې کړې نو دا د دوه پنځوس ټولو سپين زرو رقم نه ډير زيات رقم جوړېږي، ځکه د دې سره سره که چېرې نور شرطونه يعنې کال پرې تيريدل وغيره پوره شول نو زکوٰۃ به فرض شي- (بحر الرائق، 2/ 397، فتاوى اهل سنت، احکام زکوٰۃ ص، 213 ملخصا) (ملفوظات امير اهل سنت، 5/ 214)

سوال: يوې کونډې زنانه له چا د کور اخستو د پاره 4 لاکه روپۍ ورکړې، که چېرې په دې رقم باندې يو کال تير شي نو آيا د دې زکوٰۃ به ورکول وي؟

جواب: څلور لاکه روپۍ د کونډې زنانه په ملکيت کښې راغلې دي، ځکه که چېرې دا رقم د حاجت نه زيات دے نو په دې باندې به زکوٰۃ فرض شي- په بعضې خلقو باندې زکوٰۃ ويستل فرض وي او هغوئ دا سوچ کوي او زکوٰۃ نه اوباسي چې په کور کښې پيغله لور ناسته ده، ځکه چې کله د دې فرض يعنې د واده وغيره نه فارغ شم نو بيا به زکوٰۃ ورکووم- حالانکه چې کله هم زکوٰۃ فرض شو نو که په کور کښې لور ناسته هم وي زکوٰۃ به ورکول وي- دغه شان که چېرې چا د غوث پاک د نياز د پاره

پيسې جمع کړې او د زکوٰۃ وېستو وخت راغلی نو د دې به هم زکوٰۃ ورکول وي (ولې چې هغه صاحب نصاب وي او په نورو شرطونو باندې پوره وي-)

(ملفوظات امير اهل سنت، 6/ 213)

سوال: په ډيرو مالدارو خلقو باندې کروړونه روپۍ زکوٰۃ فرض وي خو هغوئ دا وائي چې په لاس کښې مو پيسې نشته نو مونږ زکوٰۃ څرنگه ورکړو؟ د دوئي په باره کښې څه ارشاد او فرمايئ؟

جواب: د زکوٰۃ ادا کولو د پاره کرنسي په لاس راتلل ضروري نه ده- کپړه، جامې، قلم، کاپياني، صوفه، پالنګ او د کور پردې يعنې هر هغه څيز کوم ته چې مالِ مُتَقَوِّم وئيل شي، د کوم په ذريعه چې پيسې راځي او په هغه څيز کښې څه شرعي خرايې هم نه وي يعنې هغه مال جائز وي نو داسې مال هم په زکوٰۃ کښې ورکړې کيدې شي¹ بلکه ورکول به وي لکه چې غله دا هم په زکوٰۃ کښې ورکړې کيدې شي-

(په دې موقع باندې نگران شوری او فرمائيل:) د دې خلقو سره هغه سره زر او سپين زر موجود وي په کوم چې زکوٰۃ فرض شوې وي، په دکان يا گودام کښې ئې د تجارت مال پروت وي او په کور کښې هغه سامان موجود وي په کوم باندې چې زکوٰۃ فرض شوې وي- د کروړونو روپو پلاټونه ئې د تجارت په طور باندې اخستي وي خو د دوئي په دماغو کښې دغه خبره ناسته وي چې پيسه گيره ده، د کوم ځائ نه زکوٰۃ ورکړو؟ د دوئي دا ذهن

¹ ---- د کوم څيز نه چې زکوٰۃ ادا کړې شي د هغه مالِ مُتَقَوِّم کيدل ضروري دي که هغه د دې مال د

جنس نه وي په کوم باندې چې زکوٰۃ واجب شو يا د دې نه علاوه وي- (بدائع الضائع، 2/ 146 ملقطا)

ولې نه جوړېږي چې د خپل هغه مال نه د سرو سپینو زرو یا مال نه هم هغه همره حصه زکوٰۃ ادا کړي.

(امیر اہلسنت دامت برکاتہم العالیہ اوفرمائیل): خلقو له سوچ پکار دے چې هغوئو خو خپل خوراک خښاک نه پرېږدي، که ریفریشنمنت کول وي نو هغه هم کوي، د خپلې ځان آسانۍ ټول کارونه به کوي خو چې چرته د الله پاک په لار کښې د ورکولو خبره راشي نو پیسې نشته! بهر حال د زکوٰۃ ورکولو د پاره کرنسي شرط نه ده، د خپل ځان سره په موجود مال کښې هم زکوٰۃ ورکولې شئ. که چېرې سره زر دي نو د هغې نه زکوٰۃ ادا کړئ، هسې نه چې داسې نه وي چې د قیامت په ورځ هغه په اور کښې توده کړې شي او داغ درکړې شي.¹

(ملفوظات امیر اہل سنت، 72/7)

سوال: دلته خلق په رَجَبُ الْمُرجَب، شَعْبَانُ الْمُعَظَّم او خاص طور په رَمَضَانُ الْمُبَارَك کښې زکوٰۃ ادا کوي نو په دې میاشتو کښې بعضې خلق د زکوٰۃ پیسې را اوباسي او په خپلو دفترونو یا دکانونو کښې ئې کیږدي او

¹ --- لکه څنګه چې په قرآن مجید کښې دي: (وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ) يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتْكُؤُا بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ) (پ 10، التوبه: 34-35) ترجمه کنز الایمان: او هغوئو چې کوم راجمع کوي او ساتي سره زر او سپین زر او هغه د الله پاک په لار کښې نه لګوي هغوئو ته زیره ورکړه د دردناک عذاب- په کومه ورځ چې به هغه تودوله شي د دوزخ په اور کښې بیا به په هغې داغي د هغوئو تندي او اړخونه او ملاګانې دا دے هغه کوم چې تاسو د ځان د پاره جمع کړي وو اوس مزه اوڅکي د دې جمع کولو.

کله چې څوک سوالگيرۍ راځي نو د زکوٰۃ د مال نه څه رقم را واخلي او هغوئې له ئې ورکړي نو آيا په دې طريقه به زکوٰۃ ادا شي؟

جواب: که چرې هغه فقير ښکاري او هغه له ئې زکوٰۃ ورکړو نو زکوٰۃ به ادا شي.

(په دې موقع باندې په مدني مذاکره کښې شريک مفتي صاحب اوفرمائل:)

سوالگيرۍ که چرې د فقيرانو سره راغلې د کومې نه چې د هغه د غريبۍ پته لکي نو په دې حالت کښې به زکوٰۃ ادا شي او که چرې په سوالگيري کښې د غريبۍ نښې نه ښکاري نو اوس به زکوٰۃ ورکونکي له سوچ پکار وي.¹ نن سبا خلق يا خود زکوٰۃ نه ځان خلاصوي يا د زکوٰۃ ورکولو په وخت توجو نه ساتي او ډير ځل داسې کيږي چې کوم سوالگيري راځي په هغوئې کښې ډير گسان قطعاً د زکوٰۃ حقدار نه وي بلکه په هغوئې کښې خو بعضې هيو مسلمانان نه وي، خو خلق ډير د زکوٰۃ مال هغوئې له ورکوي. دغه شان بعضې خاص کړې شوو کورونو ته هر قسمه خلق راځي او هغوئې قطارونه جوړوي او هغوئې له زکوٰۃ ورکوي او د دې

¹ --- صدرُ الشَّرِيعه، بَدْرُ الطَّرِيقه حضرت علامه مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ فرمائي: جا چې تَحَرِّي اوکړه يعنې سوچ ئې اوکړو او په زړه کښې ئې دا خبره راغله چې زکوٰۃ ورکولې شي او زکوٰۃ ئې ورکړو وروستو ظاهره شوه چې هغه د زکوٰۃ مصرف دے يا څه پته ئې اونه لگيده نو ادا شو. او که بغير د سوچ نه ئې ورکړو يعنې دا خيال ئې هم رانغلو چې هغه له ئې ورکولې شي که نه او وروستو معلومه شوه چې هغه له ئې نشو ورکولې نو ادا نه شو، گنې نو شو او که چرې د ورکولو په وخت شک وو او تَحَرِّي ئې اونکړه يا ئې اوکړه خو په چا ئې زړه اوبه اونځکلې يا ئې تَحَرِّي اوکړه او غالب گمان ئې دا راغله چې دا د زکوٰۃ مصرف نه دے او ور ئې کړو نو په دې ټولو صورتونو کښې ادا نه شو خو که چرې د ورکولو نه پس دا ظاهره شوه چې واقعي هغه د زکوٰۃ مصرف وو نو اوشو. (بهارِ شريعت، 1/ 932 حصه: 5 ملقطا)

خبرو بالکل خیال نه ساتي چې اخستونکې مسلمان هم دے او که نه؟ بس د هغوئي دا عادت جوړ وي چې هر کال به دلته رښ جوړېږي او څوک چې د اخستو د پاره راځي مونږ ته هغوئي له پیسې ورکول دي- د زکوٰۃ د ورکولو دا طریقه بالکل غلطه ده او د زکوٰۃ د مقصدونو ختموونکې ده، ځکه چې څوک مستحق وي هغه ته زکوٰۃ رسول پکار دي-

(ملفوظات امیر اهل سنت، 2/ 264)

سوال: زکوٰۃ چا له ورکړې کیدې شي؟ ما اوریدلي دي، که چېرې د چا سره صرف یوه توله سره زړوي نو هغه له زکوٰۃ نشي ورکړې کیدې، حالانکه ما داسې کونډې زنانه لیدلي دي د کومو چې لونه هم وي او پینځلس شل زره روپۍ د میاشتي راځي په دې باندې په مشکله گزاره کوي-

جواب: زکوٰۃ هغوئي له ورکړې کیدې شي کوم چې په شرعي طور فقیر وي او هاشمي نه وي- (درمختار، 3/ 203، 206 ماخوځا) څوارلس پینځلس زره روپۍ میاشت راځي او یوه توله سره زړ موجود دي دې څیزونو ته کتل ضروري نه دي- کیدې شي چې د هغوئي سره یوه توله سره زړ خو وي خو هغوئي د دې نه زیات قرضداري وي بیا به هم هغوئي د شرعي فقیر په زمره کښې راځي-

(ملفوظات امیر اهل سنت، 2/ 434)

سوال: کوم کس چې تقریباً د میاشتي 10 زره روپۍ گټي او د هغه سره د دوه پنځوس نیمو تولو سپین زرو برابر مال هم نه وي نو آیا هغه له زکوٰۃ ورکړې کیدې شي؟

جواب: په زکوٰۃ کښې دې ته نه کتلې کیږي چې انسان کمه گټه کوي که زیاته د دې سره سره لس شل زره روپۍ آمدن هم د زکوٰۃ په شرطونو کښې

شامل نه دے، ځکه چې بعضې وخت انسان 50 زره گټې خو د غټ خاندان په وجه او د زیاتو خرچو په وجه د هغه د پاره 50 زره هم کافي نه وي. بهر حال که چرې هغه په شرطونو باندې پوره وي نو زکوٰۃ اخستې شي کښې نه ئې شې اخستې.¹

(ملفوظات امیر اهل سنت، 245/6)

سوال: زما د خور 5 واره پچي دي او د هغې خاوند به روزگاره دے نو آیا زه هغې له خپل زکوٰۃ او د سرسایه رقم ورکولے شم؟

جواب: خور ورور خپل مینځ کښې یو بل له زکوٰۃ ورکولے شي خو چې د زکوٰۃ حقدار وي.

(فتاویٰ رضویه، 10/110 ماخوځاً) (ملفوظات امیر اهل سنت، 2/394)

سوال: آیا علوي له زکوٰۃ ورکړے کیدے شي؟

جواب: علوي له زکوٰۃ نشي ورکړے کیدے ځکه چې هغه هاشمي دے.²

(ملفوظات امیر اهل سنت، 4/235)

سوال: آیا علوي هم سیدان وي؟ په علوي او سید کښې څه فرق دے؟

¹ --- د زکوٰۃ اخستو حقدار شرعي فقیر دے، شریعتِ مطَّهَّره د شرعي فقیر کیدو یو خاص معیار بیان کړے دے. هم دغسې د زکوٰۃ حقدار کیدو بنیادي شرط دا دے چې بالغ گس د حاجتِ اصلیه نه د زیات یا کم از کم د نصاب د مقدار مالک نه وي، د نصاب مقدار د دوه پنځوست نیمو ټولو سپین زرو رقم دے. ځکه که چرې د چا سره د حاجتِ اصلیه نه زیاتې کپړې وي یا زیات څیزونه وي مثلاً ټي وي او د هغې شریک قیمت د دوه پنځوست نیمو ټولو سپینو زرو د رقم برابر ته اورسي نو داسې گس د زکوٰۃ حقدار نه دے. (فتاویٰ اهل سنت، کتاب الزکوٰۃ، ص 447)

² --- د بنو هاشم او د بنو عبد المطلب نه مُراد پینځه خاندانه دي، آلِ علي، آلِ عباس، آلِ جعفر، آلِ عقیل، آلِ حارث بن عبد المطلب. د دې نه علاوه کوم چې د نبی ﷺ اعانت اونکړو مثلاً ابو لَهَب اگر چې دا کافر هم د حضرت عبد المطلب ځوي وو خو د دوئی اولاد به په بني هاشم کښې نه شمیرلے کپړي. (فتاویٰ بندي، 1/189)

جواب: د حضرت علي المرتضى رَضِيَ اللهُ عَنْهُ چې د بي بي فاطمې رَضِيَ اللهُ عَنْهَا نه کوم اولاد دے يعنې د حضرت امام حسن او امام حسين رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا نه چې کوم نسل را روان دے، هغوئي ته سيد وئيلے شي۔ (اجمال ترجمه اکمال هاشم علی مرآة المناجیح، 8/ 102) تر څو پورې چې بي بي فاطمه رَضِيَ اللهُ عَنْهَا ژوندئ وه تر هغې پورې حضرت علي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ته د حضور اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د طرف نه د دويمې نکاح اجازت نه وو۔ (مرآة المناجیح، 8/ 456) کله چې د بي بي فاطمې رَضِيَ اللهُ عَنْهَا وصال اوشو نو حضرت علي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ دويمه نکاح اوکړه۔ د هغې نه چې کوم نسل را روان دے هغوئي ته علوي وئيلے شي، دا صرف هاشمي دي، سيد نه۔ سيد او علوي دواړه هاشمي دي او دا دواړه زکوٰۃ نشي اخستے۔

(بهارشريت، 1/ 931، حصه: 5) (ملفوظات امير اہل سنت، 7/ 207)

سوال: آیا سيد خپلې غريبې خور له زکوٰۃ ورکولے شي؟

جواب: زکوٰۃ ورکونکے که سيد وي او که سيد نه وي دواړه سيد له زکوٰۃ نشي ورکولے او نه سيد زکوٰۃ اخستے شي۔ (بهار شريعت، 1/ 931، حصه: 5) که چرې سيد پخپله صاحب نصاب وي نو د زکوٰۃ په نورو شرطونو باندې به هم سيد صاحب ته زکوٰۃ ويستل وي۔

(ملفوظات امير اهل سنت، 1/ 408)

سوال: د زکوٰۃ ورکولو په وخت ورته دا معلومه نه وه چې سيد دے او هغوئي له ئې زکوٰۃ ورکړو، وروستو ورته د دې خبرې پته اولگيده نو څه به کوي؟

جواب: که د زکوٰۃ ورکولو په وخت ورته دا پته نه وه چې سيد صاحب دے او هغوئي ئې د زکوٰۃ مستحق اوگنل او زکوٰۃ ئې ورکړو نو دا زکوٰۃ به ادا

شي- (رد المحتار، 3/ 353) نن سبا خلق غور او فکر هم نه کوي چې ورومبه ئې ښه او گوري، چې آيا مخامخ گس د زکوٰۃ حقدار دے او که نه، بس چې څوک معذوره يا نابينا يا اخوا ديخوا څوک گس په نظر راغله هغه له د زکوٰۃ رقم ورکوي بلکه بعضې خو د مخامخ گس نه پوښتنه کوي چې آيا زکوٰۃ به اخلي؟ که هغه مالداره ولې نه وي-

بهر حال چې کله زکوٰۃ ورکوي نو معلومات کول پکار دي، خو چې چا له زکوٰۃ ورکوي که چېرې هغه حقدار وي نو د هغه نه پوښتنه نه دي کول پکار چې زکوٰۃ به اخلي؟ نه هغه ته وئيل پکار دي چې دا زکوٰۃ دے چې د دې سره د عزت نفس مسئله وي-

(ملفوظات امير اهل سنت، 6/ 208)

سوال: بعضې خلق د غريبې باوجود د زکوٰۃ، صدقو يا غوښې وغيره اخستو نه انکار کوي، هغوئي له دا څيز څرنگه ورکړې شي؟

جواب: سپين رُعي خلق د زکوٰۃ اخستو نه ويريږي، ځکه هغوئي له د زکوٰۃ وئيلو سره نه دي ورکول پکار، دا هم مه وائي چې دا زکوٰۃ نه دے بلکه ډالۍ ورته او وائي او ورکړي يا په خله باندې هيڅ هم مه وائي- که چېرې څوک حقدار دے نو هغوئي ته د صدقې يا زکوٰۃ وئيلو سره ورکول ضروري هم نه دي-

(فتاوى هنديه، 1/ 171)

په زړه کښې د زکوٰۃ نيت کول کافي دي بلکه که چېرې چا له د زکوٰۃ ورکولو په وخت نيت نه وو نو تر څو پورې چې هغه څيز د زکوٰۃ والا سره

دے او هغه تر اوسه پورې نه دے خوړلے نو اوس هم د زکوة نیت کیدے شی۔

(در مختار، 3/ 222) (ملفوظات امیر اہل سنت، 2/ 134)

سوال: آیا داسې لاس تنگے انسان د چا په کور کښې چې د ضرورت نه زیات څیزونه هم موجود وي، هغه زکوة اخستے شي؟

جواب: زکوة اخستونکو ته د ښه پوره سوچ کولو سره زکوة اخستل پکار دي، ځکه چې داسې هم وي چې د هغوئي سره د ژوند د ضرورتونو نه زیات څیزونه هم وي۔ مثلاً د ضرورت نه زیات لوبښي، د ضرورت نه زیات فرنیچر او د زیاتو جامو څو څو جوړې وي۔ آؤ که چېرې هغه د ضرورت وي بیا خو ټیک ده، لکه د یخنی او گرمی بیلې بیلې جوړې، دا په ضرورتونو کښې شاملې دي (رد المحتار، 3/ 347) خو ډیر زیات څیزونه هم وي۔ ډیرو خلقو په کورونو کښې د لکونو روپو شو پیس (Showpiece) کیښودي وي نو دا ټول دې اوگوري چې که چېرې د چا سره د ضرورت نه زیات دومره څیزونه موجود دي د کومو رقم چې د نصاب همره وي نو داسې گس زکوة نشي اخستے۔ (رد المحتار 3/ 346) د دې باوجود خلق د سوچ نه بغیر په مخه زکوة اخلي۔

(په دې موقع باندې نگران شوری افرمائیل) دلته یو معمول دا جوړ شوی دے چې هر لاس تنگے غریب گرځولے شي، یعنې بنیادي طور هغه گس غریب نه وي، په کور کښې ئې د ضرورت هر څیز موجود وي خو صرف روپۍ ورسره نه وي، څه ئې کاروبار ولاړ دے نو د خرچې نه لرلو

په وجه زکوٰۃ اخلي- لیدل شوي دي چې بعضې ورورولئ چې کله د خپلې کمیونتي حقدارو کسانو له زکوٰۃ ورکوي نو د کره کتنې د معیاري نظام د نشتوالي په وجه داسې خلقو له هم زکوٰۃ ورکړي کوم چې د زکوٰۃ حقدار نه وي-

(ملفوظات امیر اهل سنت، 71/7)

سوال: که څوک زکوٰۃ ورکړي او دا اوواڼي چې دا صرف د علاج د پاره دے نو آیا زکوٰۃ به ادا شي؟

جواب: که چرې د دې مال هغه مالک کړے شو نو زکوٰۃ به ادا شي، دا شرط لگول چې د علاج د پاره دے، دا شرط فاسد دے- د هغه خوښه ده که هغه په دې رقم باندې علاج کوي او که نه ئې کوي، په زکوٰۃ هیڅ فرق نه پریوځي- اعلیٰ حضرت امام احمد رضا خان رحمۃ اللہ علیہ فرمائي: زکوٰۃ صدقه ده او صدقه د فاسد شرط سره نه فاسده کیږي لکه چې د علاج د پاره اوواڼي چې دا رقم د علاج د پاره دے بلکه هغه شرط فاسد شي، مثلاً زکوٰۃ ئې ورکړو او دا شرط ئې ورسره کیښودو چې دلته به پروت وي نو در به ئې کړم گنې نه به ئې درکووم، په دې شرط ئې درکووم چې دا روپی په فلانکي کار کښې اولکوه په دې جُمات جوړ کړه یا د مرگ په کفتونو ئې اولکوه نو قطعاً به زکوٰۃ ادا شي او دا شرطونه به ټول باطل گرځي- (فتاویٰ رضویه، 10/67) دغه شان که څوک زکوٰۃ ورکړي او اوواڼي چې په دې زکوٰۃ باندې فلانکے کار اوکړه او هغه زکوٰۃ قبول کړو، دا شرط به فاسد شي نو اوس د هغه خوښه ده چې هغه کار پرې کوي او که نه- داسې په هبه کښې کیږي لکه چې څه کپړه ورکړي او اوواڼي چې پخپله به ئې

اغوندي، دا شرط فاسد دے، ځکه د هغه خوښه ده که هغه ئې اغوندي او که نه.

(ملفوظات امير اهل سنت، 55 / 7)

سوال: په بعضې ورورولو کښې د زکوٰۃ فنډ سستم رائج دے، د کوم په وجه چې د ورورولۍ په خلقو زور راوړے شي چې هغوئ د خپل زکوٰۃ رقم په دغه فنډ کښې جمع کړي، ځکه هغوئ ته مجبوراً د ورورولۍ په فنډ کښې خپل زکوٰۃ جمع کول وي. د دې رقم استعمال څه داسې کيږي چې په ورورولۍ کښې کله يو گس وفات شي اگر چې که هغه مالداره ولې نه وي، د هغه د جنازې وغيره په انتظامونو کښې چې کوم رقم لگي هغه د دې زکوٰۃ د فنډ نه ورکولے شي، حالانکه هغه د دې حقدار نه وي. په دې باره کښې دا پوښتنه ده چې په بيان کړے شوي حالت کښې د دې فنډ د پاره زکوٰۃ جمع کول او بيا د زکوٰۃ رقم په دې طريقه استعمالول صحيح دي او که نه؟

جواب: که هره يوه اداره وي د هغوئ د پاره مشوره ده چې هغوئ دې د علمائے کرامو نه راهنمائي حاصله کړي. دا حقيقت دے چې د ورورولۍ په سستم، سماجي ادارو او هسپتالونو کښې زکوٰۃ اخستے شي د دې غلط استعمال کيږي. مونږ يو ځل د ورورولو ذمه وارن راجمع کړي وو او د هغوئ اجلاس مو کړے وو. ما په اجلاس کښې د هغوئ په مخکښې د زکوٰۃ په باره کښې بيان اوکړو چې د ورورولۍ په فنډ وغيره کښې جمع کيدونکے د زکوٰۃ رقم په ټولو باندې يو شان لگول صحيح کار نه دے، خو د دې هيڅ خيال نه ساتلے کيږي. دغه شان که څوک بيمار راځي نو

هغه ته په دغه رقم سره انجکشن وغیره لگولې شي يا ترې د ډاکټر فیس ورکولې شي، خو دا انجکشن يا هغه رقم هغه له نه ورکړې کېږي او دغه شان هغه د زکوٰۃ رقم ضائع شي، ځکه چې د زکوٰۃ ورکولو د پاره ضروري دي چې د دې رقم څوک د زکوٰۃ حقدار گس مالک جوړ کړې شي گنې زکوٰۃ به نه ادا کېږي. (فتاویٰ رضویه، 10/ 255) آؤ! که چېرې داسې سلسله وي چې انجکشن هغه شرعي فقیر له ورکړې شي او هغه ئې مالک جوړ کړې شي بیا هغه پخپله اووای چې دا ماته اولگوئ نو دا به جائز وي او داسې به زکوٰۃ هم ادا شي. که چېرې څوک د زکوٰۃ حقدار مریض په هسپتال کېنې داخلېږي نو انتظامیه د هغه د **Bed** کرایه، د دویانو رقم او د ډاکټر فیس وغیره د زکوٰۃ د فنډ نه کټ کوي او داسې د زکوٰۃ د پاره جمع کړې شوې رقم ضائع کېږي، حالانکه که چېرې دې خلکو رقم او دویانې د هغه شرعي فقیر مریض د ملکیت نه پس د هغه په اجازت استعمالولې نو زکوٰۃ به ادا کیدلو، خو داسې نه کېږي نو داسې چې چا دا رقم جمع کړې وي د هغه هډو زکوٰۃ نه ادا کېږي، بلکه اُلتا د گناهونو ډیرې جوړېږي او د انتظامیې والا دا گنې چې مونږه د قوم خدمت کوؤ. دا هر څه د علمائے کرامو نه د راهنمائئ اخستو نه بغیر د گام پورته کولو نتیجه ده او دا خپل ځان په خطر کېنې د اچولو والا خبره ده. کوم خلق چې داسې کارونه کوي د بده مرغه هغوئ د علمائے کرامو سره رابطه هم نه ساتي، دوئ ته خو دومره پته هم نه وي چې زکوٰۃ کله فرض کېږي؟ څرنگه ادا کړې کېږي؟ او د دې استعمال څرنگه کېږي؟ ځکه دوئ له پکار دي چې په هر گام د علمائے کرامو نه د راهنمائئ حاصلولو نه کار واخلي او دا خبره

په ذهین کښې کیرېدي چې دا منصب صرف هم د علمائے کرامو دے۔ د اسلام او شریعت په معاملو کښې د خپل عقل استعمالولو په ځائے دې عالمانو ته د دې معاملو حل کول پریرېدي۔

(ملفوظات امیر اهل، 3/ 240)

سوال: وئیلے شي: چې پیسې د شمیرلو سره کیرېدئ گنې شیطان ئې وړي، آیا دا خبره صحیح ده؟

جواب: پیسې ضرور شمیرل پکار دي د پاره د دې چې د زکوٰۃ وغیره حساب کښې آسانی وي۔ پاتې شوه خبره د شیطان نه د بچ کولو د پاره شمیرل نو دا چا هسې مشهوره کړې ده۔

(ملفوظات امیر اهل سنت، 2/ 514)

نوب: په وړومبۍ او شپږمه صفحه باندې وړومبۍ پوښتنه ”المدينة العلمية“ د خپل طرف نه جوړه کړې ده ولې جواب د امیر اهل سنت دامت برکاته عطا کړے شوے دے۔

دفرمان آخري نبي

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

“د خپل مال زکوٰۃ اوباسه چې
هغه پاڅوونکې دے، تا به پاک
کړي۔” (مسند امام احمد، ۴/
۲۷۴، حديث: ۱۲۳۹۷)

فيضانِ مدينه، محلّہ سوداگران، زرہ سبزي منڊھي ڪراچي

UAN: +92 21 111 25 26 92 | Ext: 7213

Web: www.maktabatulmadinah.com | E-mail: feedback@maktabatulmadinah.com